1988. AUGUSZTUS

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

ÁRA: 7,50 FT

RÁKOSY ANIKÓ

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

a Magyar Úttörők Szövetségének lapja, 3—7 éves gyerekeknek.

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat.
Felelős kiadó:
dr. Király G. István.
Kiadóhivatal:
Bp., Révay u. 16. 1374.
Telefon: 116-660

880435 Kossuth Nyomda, Budapest
Felelős vezető:
Bede István vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.
Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR)
Budapest XIII., Lehel u. 10./a.
közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215.96162 pénzforgalmi jelzőszámára.
Előfizetési díj:
negyedévre 22,50,
félévre 45 Ft
egy évre 90 Ft.
INDEX 25.193 HU-ISSN 0230-1032

Szerkesztőség:
Budapest XI., Orlay u. 4.
Levélcím:
Budapest, Postafiók 112. 1502.
Telefon: 668-457

Főszerkesztő: DÖBRENTEY ILDIKÓ
Olvasószerkesztő: Baktay Miklós
Képszerkesztő: Pócs Mara
Levelező: Forgách Balázs
Adminisztrátor: Bálint Lajosné

A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.
XXXII. évfolyam. 8. szám.

FOLTOS

Dörmögő Dömötör meglesi Andit és Bo ünnepi kenyérsütés közben.

Andi felolvassa a receptet a szász kenyérhez:
12 csésze liszt,
4 dkg élesztő,
fél liter tej,
zsír, só, cukor.

Bori kiméri a lisztet.
Közben...
az élesztő egy csésze tejben elkeverve egy órát áll...

Végre össze lehet keverni a lisztet
a tejjel és az élesztővel.
Kezdődhet a dagasztás!

Zsírral megkenjük
a tésztát,
s letakarva
másfél órát
kelesztjük.

A sütőt apa gyújtja be,
mert könnyen **felütheti a fejét
a tűzmanó!**

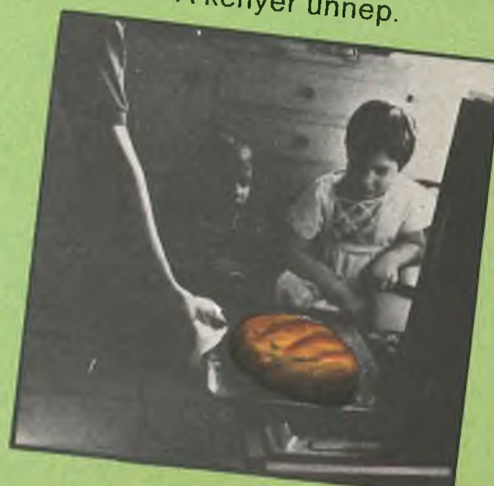
Még egyszer megkenjük a tésztát zsírral,
azután már csak be kell hasogatni,
s mehet a sütőbe.

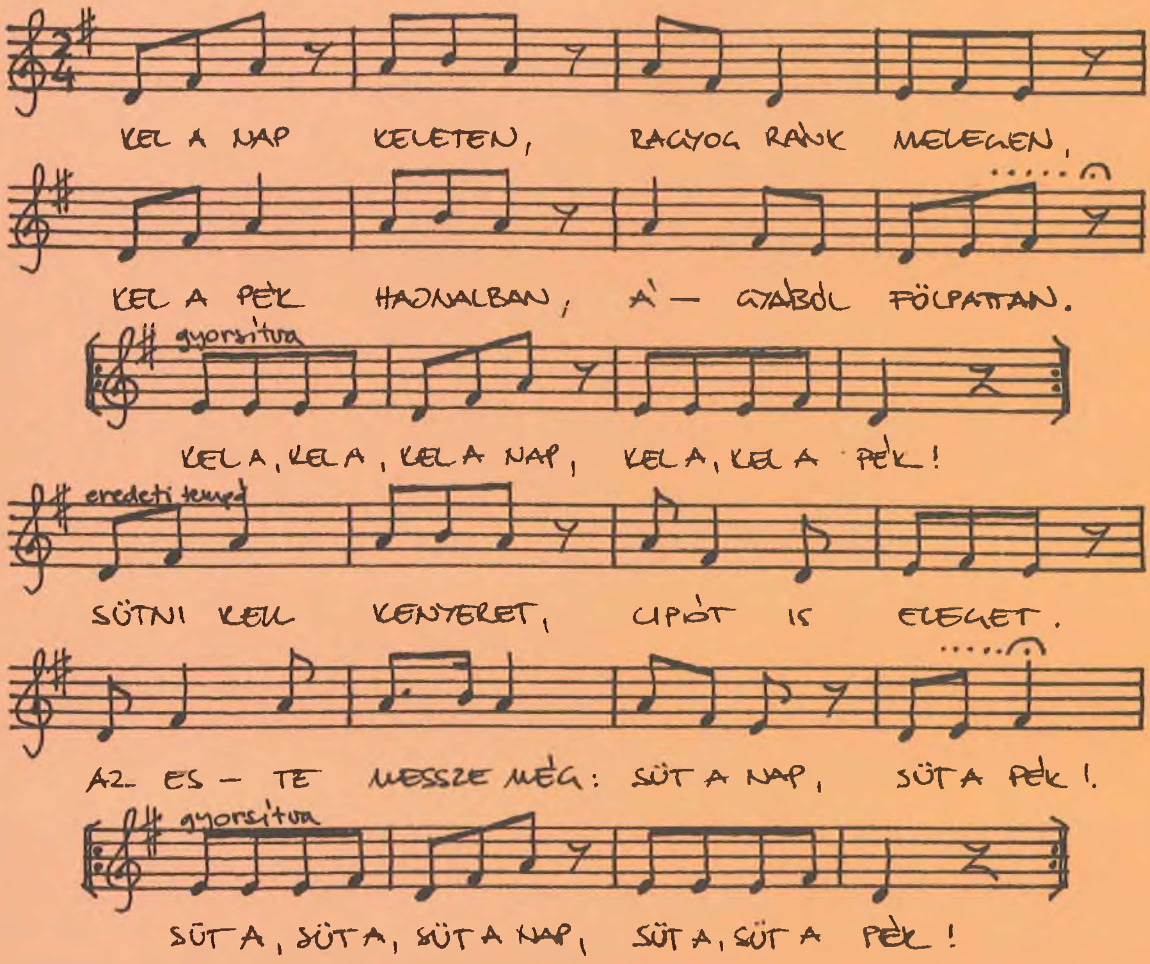

A kenyér ünnep.

ARYLLUS VILMOS — SZÉKELY DEZSŐ

SÜT A NAP, SÜT A PÉK

KÁNYÁDI SÁNDOR

Nagyanyó-kenyér

Búzát vittem a malomba,
hej, de régen volt,
amikor még a Küküllőn
malom duruzsolt.

Megőröltem a búzámat,
lisztje, mint a hó,
örült a ház népe,
kivált nagyanyó.

Sütött is az új búzából
olyan kenyeret,
illatára odagyűltek
mind a gyerekek.

Azóta is azt kívánom:
legyen a világ
olyan, mint a búza közt
a kék búzavirág.

Mindenkinek jusson bőven
illatos-fehér,
ropogósra sütött, foszlós
nagyanyó-kenyér.

FECSKE CSABA

Pici versben pici pék

Volt egyszer egy
pici pék
Keze, lába
pici még
Két szeme két
pici lék
Fülei is
picikék
Szétálltak egy
picikét
Sütött ez a
pici pék
Kenyeret, de
picikét
Azért sütött
picikét
Mert a nagyhoz
pici még!

Rajzolta
MAMUZSICS EMŐKE
7 éves korában

VARÁZSFAZÉK PÁLYÁZAT

Milyen ételt tudsz egyedül elkészíteni? Írd (írasd) le a receptet, rajzold le az ételt és elkészítését! A legjobb pályaművek korcsoportonként értékes jutalmat kapnak — ezért ne feledd megírni, hány éves vagy! Játszva lehetsz kuktából szakáccsá, a képen látható „VARÁZSFAZÉK” játék segítségével.

A játékosok a játék elején megkapják egy-egy étel receptjét, majd az ABC-áruházban, a zöldségboltban és a húsboltban beszerzik a hozzávalókat. Miután minden akadályt szerencsésen legyőztek, elmenekültek a falánk Karalábékutya elől, és eredményes szakácsvizsgát tettek, eljutnak a konyhába, ahol elkészítik és feltálalják az „Erdélyi húsgombóclevest”, a „Lecsót” a „Gulyást” az „Indiai spenótot”, a Bolognai makarónit”, a Túrós palacsintát”, a „Túrótortát”, s a magyar és a nemzetközi konyha más ínyencségét.
Kellemes játékot és jó étvágyat!

Grafika: HORGAS ÁDÁM

HORGAS BÉLA

A BÖLCS GUMÓ

Hát a bölcs gumóról hallottál-e már? Nem? Még sohasem? Ha jól figyelsz, hát elmesélhetem, hogy ki ő. A bölcsek bölcse ő, maga a nagy Ő. A Legkisebb egyszer elhatározta, hogy fölkeresi. Veszély? Oda se neki. Távolság? Legyőzi azt is. Fáradtság? Annyi baj legyen. Akadályok? Átugorja!

Így gondolkodott Legkisebb, akit — remélem — te is jól ismersz. Kicsit hasonlít is rád: haj van a fején, bőr a tenyerén, tekintete egyenes, szeme mint a frissen dörgölt gomb, ragyog.

Nos Legkisebb, aki kiváló volt, erős és csöndes, bátor és szerény, de azért nem tökéletes, egy szép nyári napon talált egy kérdést, amire nem tudott válaszolni. A találós kérdést alighanem egy kóbor téli varjú veszítette el, mert jegesen csillogott-villogott, és így hangzott teljes terjedelmében: HOL A SZÉL MEG A LÓ, HOL A HŰ MEG A HÓ, HOL A KÉT MACSKASZŐR SZINTE EGYMÁSRA TÖR, OTT — NO HALLJAM —: KI JÁR? SZÉLTÜNDÉR VAGY KIRÁLY, VAGY LÓ, AVAGY SZAMÁR?

Legkisebb sokáig törte a fejét, kereste a választ, de amikor sehogy sem találta, elvándorolt az ősöreg bölcs Gumóhoz, aki nagyon messze lakott, majdnem a világ végén. Szerencsére, Legkisebb hamar rátalált és elmondta a találós kérdést. A bölcs Gumó hallgatott kicsit, aztán így szólt: „Nem bánom, megmondom a választ, mert egyet mindenkinek megmondok. De jól jegyezd meg: először és utoljára kaptál tőlem választ." Legkisebb erre azt mondta, annyi baj legyen, csak ide már azzal a válasszal, mert nagyon fúrja oldalát a kíváncsiság.

A bölcs Gumó ekkor így szólt: HOL A SZÉL MEG A LÓ, HOL A HŰ MEG A HÓ, OTT Ő JÁR: SZÉLTOLÓ! „Nem értem, kiáltott Legkisebb. És a két macskaszőr? Amelyik egymásra tőr?" Nem tőr hanem tör", mondta a bölcs Gumó. Akkor tör, vágott vissza Legkisebb, az már egykutya, akarom mondani, egymacska. Minek az a találós kérdésbe? „Hogy nehezebb legyen kitalálni!" — hangzott a bölcs válasz, és Gumó nagyot nevetett volna, ha illett volna hozzá a nagy nevetés, de mivel nem illett, hát csak mosolygott.

Legkisebb hosszan elgondolkodott a válaszon, és úgy érezte, egy lépéssel ismét közelebb jutott a tökéletességhez. És elhatározta, hogy a találós kérdést továbbadja, egyszerűen bedobja valakinek az ablakán. Hadd okosodjon más is.

HELYCSERE

KÁNTOR ZSUZSA

Már megvolt az iskolatáska; a könyvek, füzetek, színes korongok —, minden, ami kell. A Kislány becsomagolt az iskolatáskába, és odatette a táskát az ágya mellé, amikor lefeküdt. Holnap iskolába megy. Próbálta elképzelni, milyen lesz az. Magára húzta a takarót, behunyta a szemét, erről ábrándozott.

Abu, Hamil és Füfü a szerkény mögül lesték. Mikor úgy látták, már alszik, megszólalt Abu:

— Holnap iskolába megy. Első osztály. Első tanítási nap.

— Az ám — mondta Hamil mackó — iskolába.

— Az is valami? — vakkantotta Füfü —, nagy semmi az az iskola. Majd ott is mesélnek erről-arról, de mi SOKKAL SZEBBEKET tudunk mesélni neki. Nem igaz? De bizony, hogy igaz. Sokkal szebbeket!

Volt egy kis keserűség a hangjában. Csoda? Nem csoda. Kinek tetszik az ilyen helycsere? Eddig ők ültek a Kislány ágya mellett a széken, most meg az iskolatáska feszít ott nagymellel, — dugig megtömve. Miatta kerültek ők a szekrény mögé a sámlira.

Szorosan összebújtak, kukucskáltak a sarokból a Kislányra, aki alszik, és ha felébred holnap reggel, iskolába megy. Nem megy egyedül — vakkantotta Füfü —, azt mondta magával visz.

Kis csend támadt erre, kis hökkent csend.

— Engem is hívott — dörmögte egy idő után a sárga mackócska, nyakában a piros pántlikával —, gyere velem, Hamil, azt mondja, nélküled én sehova se megyek.

Lett erre hosszú csend.

Akkor feltrombitált Abu:

— Nekem nem szólt. Nekem erről egy kukkot se szólt. És mint aki szipog. Olyan síros volt az a hang:

— Titeket hívott. Engem nem. Miért ÉPPEN engem nem?

— Mert hosszú az ormányod. Nem fér az iskolatáskába — mondta Füfü.

— Persze. De behúznám. És ha kicsit összenyomódik, az se baj.

Egyre sírósabb lett az a szipogás:

— Ne menjetek! Mert akkor egészen egyedül maradok. Naphosszat nincs kihez szólni. Beszárad az agyam.

— Az milyen, hol van, hogyhogy? — érdeklődtek.

Abu próbálta magyarázni:

— A gyomromban, meg a fejemben, meg mindenhol. Hányinger. Ilyesmi. Beszárad — siránkozott.

— Hagyd abba — mondta Hamil mackó, — kérlek, Abu, hagyd abba. Ha az fáj, hogy minket hívott, és téged nem, hát tudd meg, hogy ENGEM SE hívott. Vártam, hogy majd szól: gyere velem, de nem szólt. Csak SZERETTEM VOLNA, ha hív. Ez az igazság.

Hallgattak megint egy hosszú sort. Csak Füfüt hívta a Kislány? Miért éppen csak Füfüt?

— Félni fogok — dörmögte Hamil mackó —, itt egyedül a szoba sarkában: kiszárad a torkom a félelemtől.

— Hogyhogy kiszárad, hogyhogy egyedül? — kérdezte Füfü. — Itt lesz Abu.

Abu kedves és jó, gondolta mackócska, de hiányzik belőle valami, ami számít és elűzi a félelmet. Egyhelyt lukas a háta, kilátszik belőle a kóc, a tappancsa is foszlott, mind a négy: Abu már nagyon öreg elefánt.

— Igenis, hogy kiszárad a torkom — dörmögte olyan rekedten, mintha máris kiszáradt volna.

Hagyd ezt abba, Hamil! — vakkantott Füfü idegesen.

— Tudom, mi fáj neked, nagyonis jól tudom. Az fáj, hogy miért csak ENGEM hívott a Kislány. Miért CSAK engem? Nahát, nyugodj meg: Hamil mackó, mert...

Lett erre akkora csend, hogy tisztán lehetett hallani a szomszéd szobából az óraketyegést. Pedig halkan ketyegett a falióra. Finoman.

— ...mert engem SE hívott — mondta bele a nagy csendbe Füfü. — Az a borzasztóság, hogy — nem. Hinni se akartam. Restelltem kérdezni — tán csak elfelejtette. Szól holnap reggel, biztosan szól. De nem fog szólni. Most már tudom, hogy nem. Érzem. Elmegy. És mi maradunk. Itt a szekrény mellett, a szoba sarkában.

Nehéz volt kimondani az igazat. De utána megkönnyebbült. Hamil és Abu is megkönnyebbültek.

— Maradunk — mondta a kis sárga mackó —, de mindhárman.

— Nem szárad ki az agyam. Lesz kivel beszélgetni — mondta Abu.

— Róla — vakkantotta Füfü —, mindig csak róla.

És nézték a Kislányt, ahogy az ágyban alszik. Sima, fekete haja a patyolat párnán. Álmában kicsit mosolyog. Szerették, ha nevet. Akkor is, ha nem. Mindenhogyan.

Mellette a dagadt táska a széken.

De az — mintha ott se lett volna.

Átnézték rajta, mint a levegőn

Grafika: KATONA GYÖNGYI

VAL BIRO

Ragacs Tragacs és a postakocsi

Egy szép napon Várnagy Béla levelet írt.

Egy fölöttébb fontos levelet Dani nevű unokájának.

És amint megpillantotta a kis piros postakocsit, utána iramodott.

— Hé! Hé! Várjon! Vigye el a levelemet! — kiabálta kifulladva. De a postás nem hallotta meg: beugrott a postakocsiba, és elhajtott.

És ez volt azon a napon az utolsó postakocsi.

Ezért aztán Várnagy Béla úgy döntött, hogy Ragacs Tragaccsal a nyomába ered.

Mennyi vesződséggel jár feladni egy levelet!

(Várnagy Béla sok sok akadályt küzdött le.)

Egy helyütt például:

Az út olyan meredek volt, hogy Várnagy Béla kiszállt, és úgy segítette fel Ragacs Tragacsot a dombtetőre. Fenn a tetőn körbepillantott.

— Hm — dünnyögte magában!

A postakocsit üldözve Várnagy Béla Maradjfalvára ért.

És ekkor Dani ott termett előtte.

— Nagyapa — kiáltotta—, hát eljöttél a születésnapomra?!

—Nem igazán — válaszolta Várnagy Béla.

Az az igazság, épp most adtam fel neked egy levelet.

— Jaj de jó! — örvendezett Dani.

— Akkor most itt vagy nekem te, és ma még levél is érkezik tőled!

Ezen mindketten jót mulattak.

Fordította: Köteles Gyöngyi

Részletek a Móra Ferenc Kiadónál nemrég megjelent kötetből.
Rajzolta: a szerző

A Ragacs Tragacs sorozat egy-egy kötetét kapják a júniusi szerencsés megfejtők:

Júniusi számunk rejtvényeinek helyes megfejtése: négy csiga és két kagyló hiányzik a képről.

Jutalmat kaptak:

Boda János, Celldömölk
Démuth Tímea, Kurityán
Dér Ilona, Törökszentmiklós
Farkas Marika, Kiskunmajsa
Hegedűs Erika, Jákó
Horváth Arnold, Vasszécseny
Juhász Tünde, Pécs
Kádár Éva, Beregovó
Kele Zsuzsanna, Lábatlan
Kovács Krisztina, Csökmő
Liga Ramóna, Ganna
Liska Erika, Budakalász
Máté Márton, Szebény
Mézner Katalin, Dalmand
Missuri Mátyás, Budapest
Mlakár Zsófia, Répáshuta
Nagy Levente, Budapest
Németh Viktória, Hatvan
Papp Noémi, Esztergom
Szabó Erika, Budapest
Szalmási Viktor, Eger
Szabó Réka, Szombathely
Székelyi Réka, Győr
Szijjártó Ágnes, Budapest
Takácsy Balázs, Budapest
Varga Balázs, Gödöllő
Tóth Lujza, Szilvásvárad
Varga Éva, Lébénymiklós
Vastagh Noémi, Pécs
Visnyei Krisztina, Mezőcsokonya

HELYREIGAZÍTÁS

Áprilisi és májusi számunkban lemaradt egy szerző neve. Elnézést kérünk Tömöry Mártától, a „Bábukfenc" és a Bukfencirkusz" szerzőjétől!

MARÉK VERONI[illegible]

Első nap az óvodában

Zizegtek az erdőszéli fűszálak. Bokrok hajladoztak a gyenge szélben. Élénken csevegtek egymással a fecskék.

— Ui, Ui — visított fel valaki a sűrűben.

A madarak riadtan elhallgattak.

— Nem akarok elmenni sehova! — kiabálta a vadmalac.

— Ó, ó, malackám! — nyugtatta a mamája. — Meglátod milyen jó lesz az óvodában! Elviheted magaddal a legkedvesebb játékodat. Finom tízóráit is csomagoltam neked. Gyere, induljunk el!

— Ui, ui! — sírdogált a vadmalac, és erősen magához szorította a játékmalackáját.

Az óvodához érve elcsodálkozott.

— Ui, ui! Mennyi állatgyerek! Ugye, játszotok velem?

Játszani kezdtek. Amikor észrevette, hogy a mamája elindult, utánaszaladt.

— Mama, mama, értem jössz, ugye?

— Ó, ó, malackám, csak nem hagylak itt! Persze, hogy érted jövök! Jó legyél!

Jó volt a vadmalacka, csak éppen, amikor megéhezett, turkálni kezdett. És éppen ott turkált, ahol a többi állat lerakta szép rendben a kedvenc játékát meg az ennivalóját. Össze is turkált mindent úgy, hogy még a saját tízóraiját sem találta meg. Keservesen visítani kezdett.

— Ui, ui! Éhes vagyok!

Odasiettek az állatgyerekek, mert már ők is megéheztek.

— Juj, malacka, mit csináltál? Rakjál azonnal rendet!

A vadmalacka elkámpicsorodott.

— Én nem tudom, melyik ennivalóhoz tartozik!

Ui, ui, jaj nekem!

Odasettenkedett mellé az egérke, és sugdosni kezdett a fülébe. Megsúgta, mit hová tegyen. Egy pillanat alatt rend lett! Minden állatgyerek megtalálta a babáját meg a tízóraiját. Még a vadmalacka is! És a három legszebb kukoricaszemet az egérkének adta!

Jóllaktak, s játszottak tovább. Egyszer csak délután lett.

— Ui, ui — visította boldogan a vadmalac. — Itt a mamám! Menjünk haza! De... holnap újra elhozol, ugye?

— Ó, ó, malackám, persze, hogy elhozlak!

— Mert már barátom is van! Tudod, kicsoda? Az egérke! — mesélte büszkén a vadmalac.

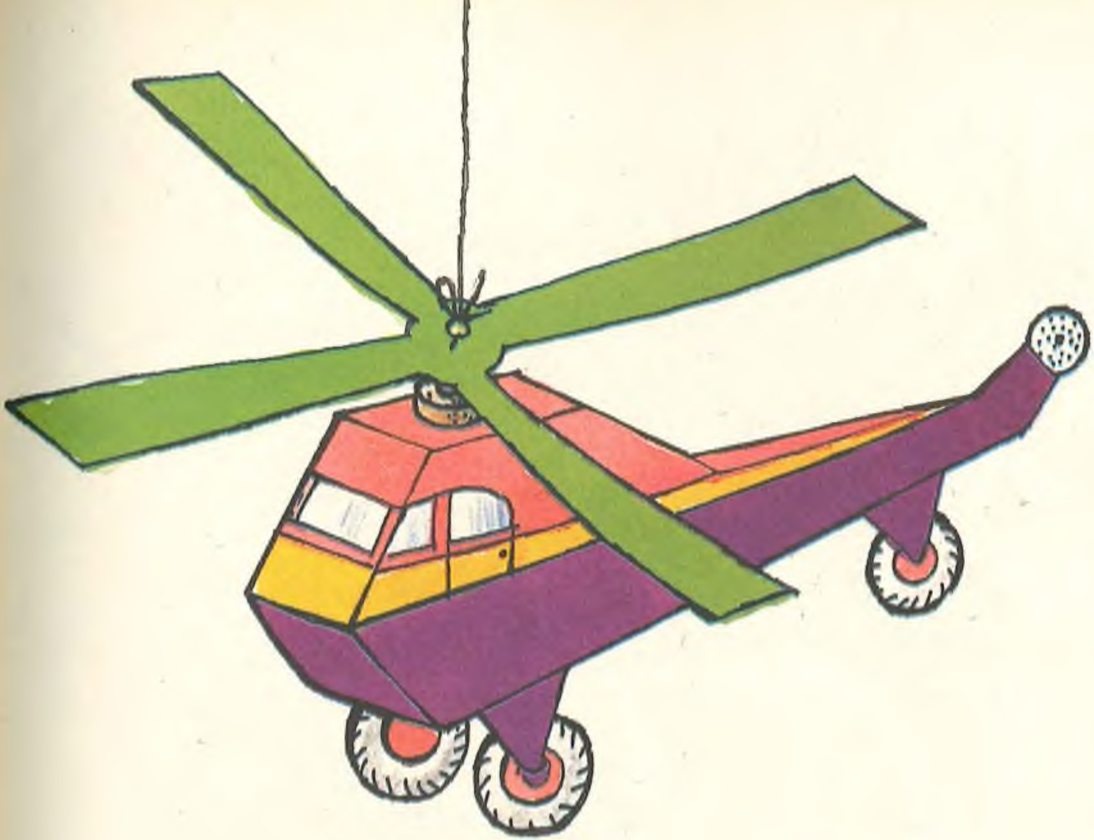
Turkálgatva ballagtak hazafelé, a sűrűbe.

Zizegtek az erdőszéli füvek. Bokrok hajladoztak a gyenge szélben. Élénken csevegtek egymással a fecskék.

A gyerekek a 17. oldalt nézzék!

DÖRMÖGŐ HELIKOPTERE

F. Győrffy Anna terve és grafikája

Ha a helikoptert fűtőtest fölé akasztod,
az első befűtéskor forogni kezd a rotor. *(rotor = forgószárny)*

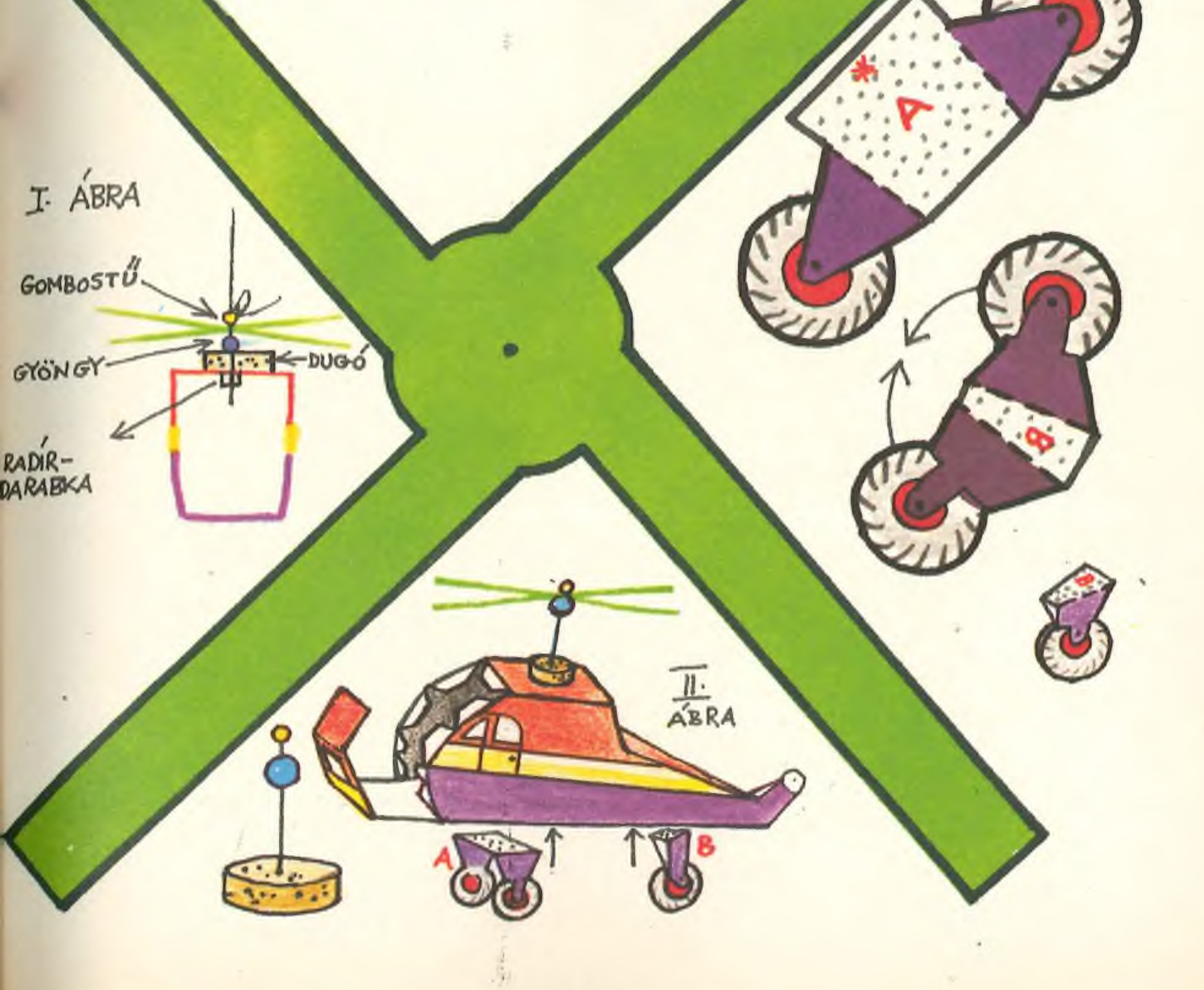
**Vigyázz! Ha láng fölé akasztod,
a tüzmanó felüti a fejét
és felfalja az egész helikoptert!**

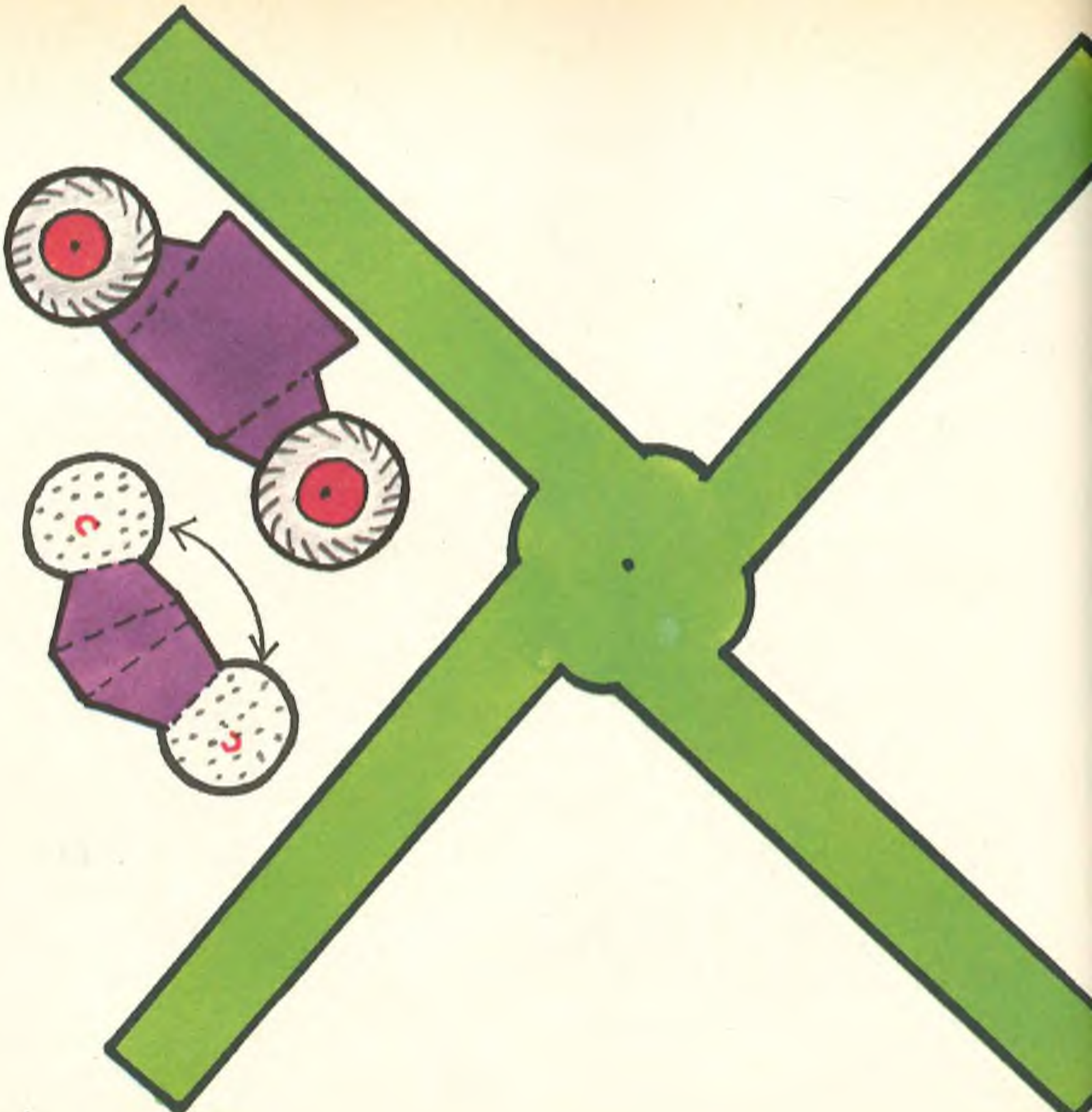
1. Vágd ki a helikoptert a vastag vonal mentén!
2. Hajtogasd be a szaggatott vonal mentén!
3. Ragassz egy parafadugó-korongot a helikopter tetején látható körbe.

4. Ragaszd össze a helikopter hátsó részét!
5. Fűzz egy gyöngyöt gombostűre!
6. Tűzd a rotort a gyöngyfejű gombostűre, majd tűzd a tűt a parafakorongra. Alulról rögzítsd egy radírgumi- darabbal!
7. Ragaszd fel a kerekeket!
8. Ragaszd meg az első részt!
9. Csavard meg kissé a rotort!

Első nap az óvodában

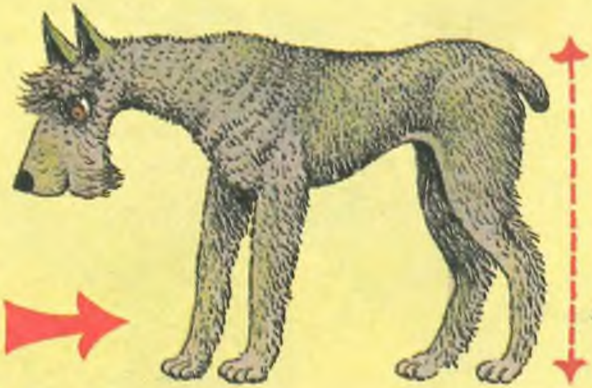
Legyél te az egérke, segíts a vadmalacnak! Találd ki, melyik játékállathoz melyik ennivaló illik! Ceruzával húzz közéjük egyenes vonalat! Ha jól gondolkodtál, kirajzolódik előtted az állatóvoda háza.

Milyen kutyát válasszak?

Ma egész nap
kutyakönyveket bújtam:

ez tetőtől talpig szőr.
(mi lesz ha megázik?)

Ez túl magas,

ez túl alacsony,

ez házőrző,
(nincs mit őrizni)

ez ötször annyit eszik,
mint én,

ez nyájőrző,
(nincs nyájam)

ez hajlamos
a fülgyulladásra.

Írta és rajzolta: GAÁL ÉVA

EZ AZ IGAZI!

Nem túl magas,
nem túl alacsony,
szobakutyának is tartható,
nem túl szőrös,
annyit sem eszik, mint én,
nem őriz nyájat,
és (remélem) nem hajlamos
a fülgyulladásra.

Mit ír róla a könyv? „WELSH TERRIER”. Rendkívül hasonlít a drótszőrű foxterrierre, de keményebb, edzettebb annál. Nálunk csak elvétve vadásznak vele, luxuskutyaként tartják. (Ideje, hogy már valamilyen „luxus” is legyen az életemben!)

MI AZ A „CSALÁDFA” ?

Azokat a kutyusokat, akiknek családfájuk van: TENYÉSZTIK.

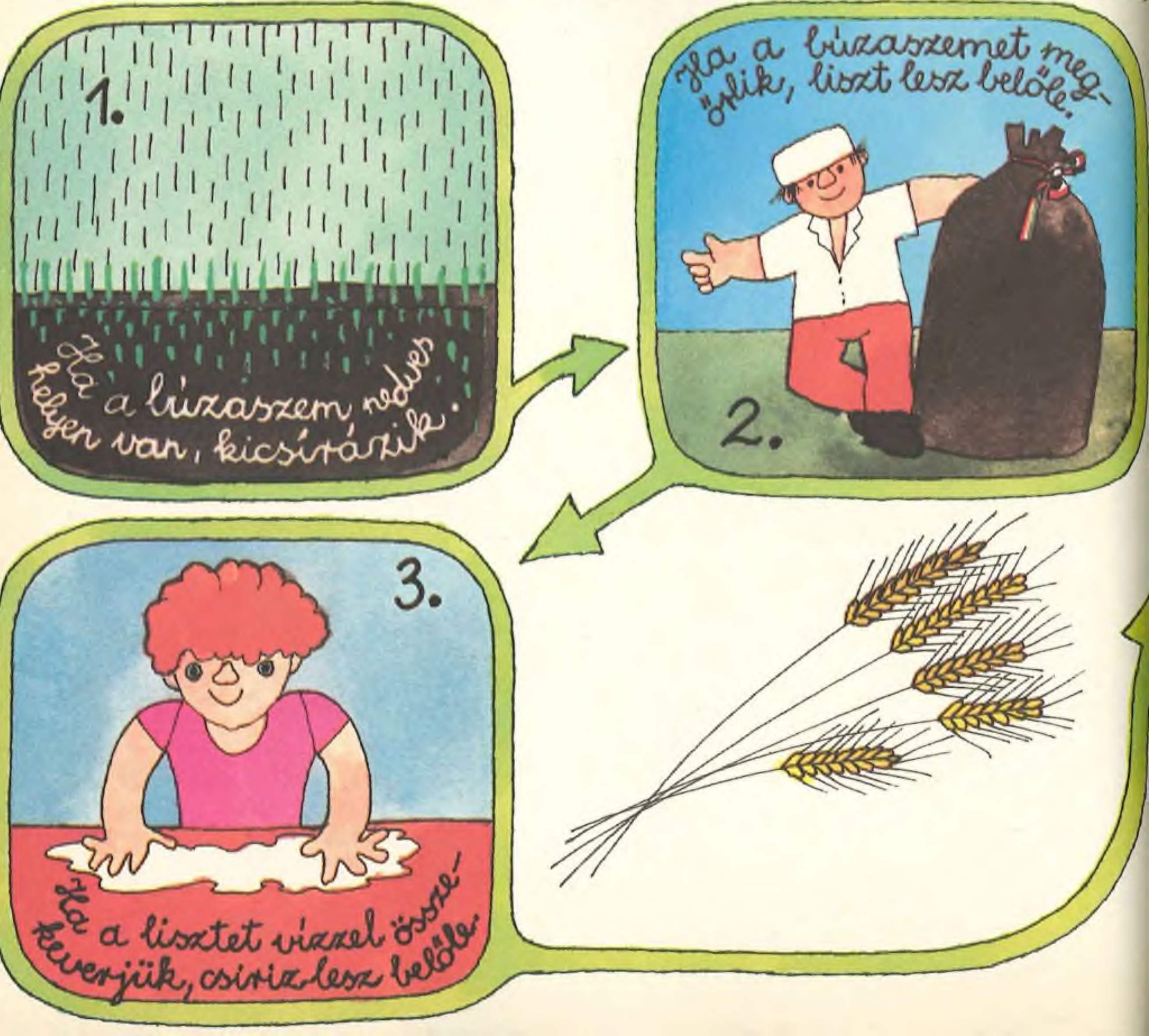
Azok a kutyusok, akiknek nincsen, csak úgy megszületnek, sokszor azt sem tudják, ki az apukájuk. Hát még a nagymamájuk!

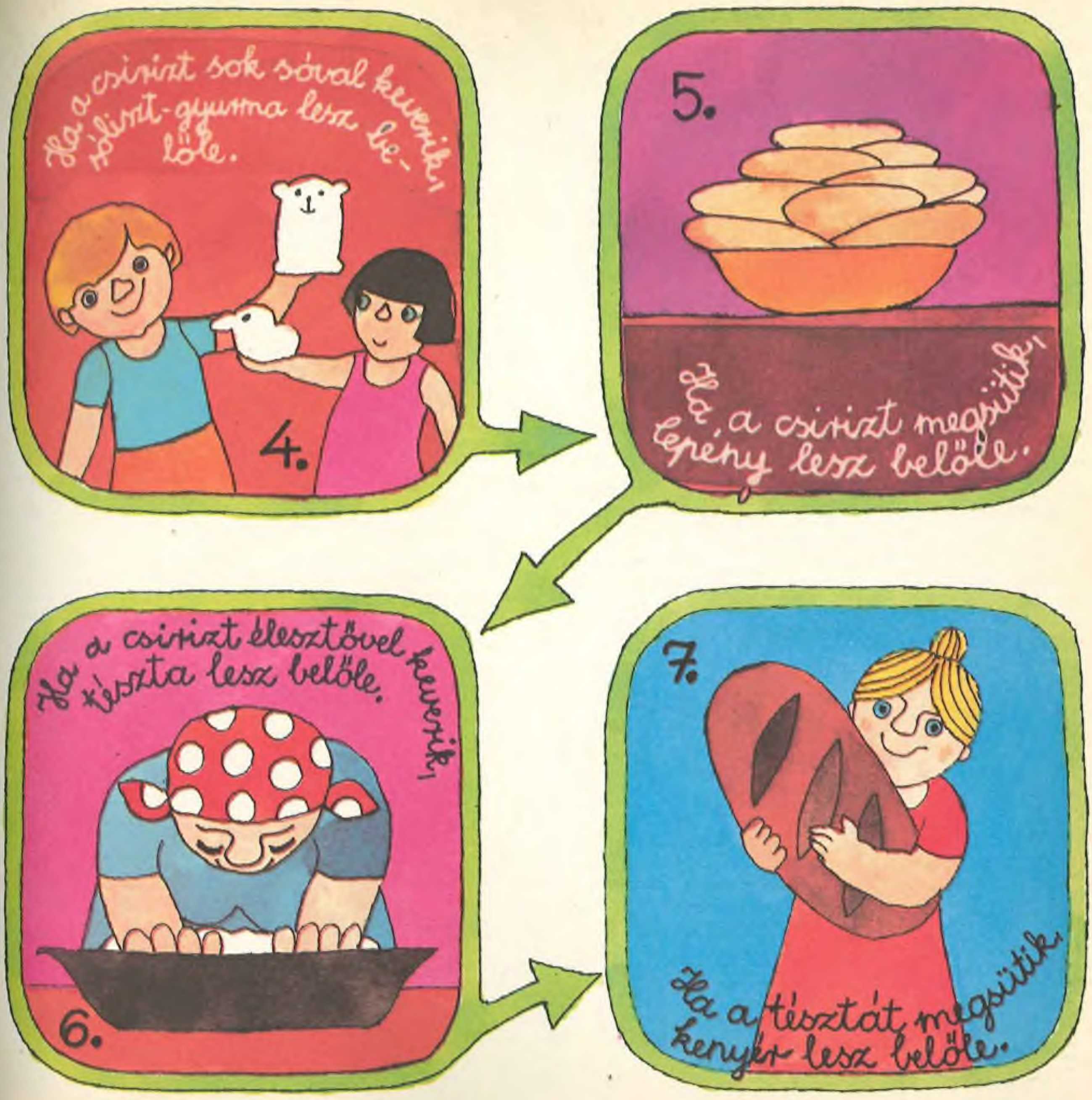

Akiknek van családfájuk: FAJTATISZTA kutyák, vagyis már a papájuk, mamájuk, sőt a nagyszüleik, dédszüleik is fajtatiszták voltak, akik nem házasodtak össze-vissza, csak a SAJÁT FAJTÁJUKBÓL születtek a kiskutyáik.

Csira-csiriz

Ha a csirizt sok sóval keverik, sóliszt-gyurma lesz be-lőle.
4.
5.
Ha a csirizt megsütik, lepény lesz belőle.
Ha a csirizt élesztővel keverik, tészta lesz belőle.
6.
7.
Ha a tésztát megsütik, kenyér lesz belőle.

A PART ALATT

(Népköltés)

A part alatt,
A part alatt,
Három varjú kaszál,
Három varjú kaszál.

Róka gyűjti,
Róka gyűjti,
Szúnyog kévét köti,
Szúnyog kévét köti.

Bolha ugrik,
Bolha ugrik,
Hányja a szekérre,
Hányja a szekérre.

Mén a szekér,
Mén a szekér,
Majd a malomba ér,
Majd a malomba ér.

A malomban,
A malomban,
Három tarka macska,
Három tarka macska.

Egyik szitál
Másik rostál,
Harmadik követ vág,
Harmadik követ vág.

Szürke szamár
Vizet hoz már,
Tekenőbe tölti,
Tekenőbe tölti.

Tehén dagaszt,
Tehén dagaszt,
Kemencébe rakja,
Kemencébe rakja.

Kövesd a verset a képeken!
A történet egy láncszeme hiányzik.
Melyik az?
Küldd be a megfejtést,
írd meg, hány éves vagy!

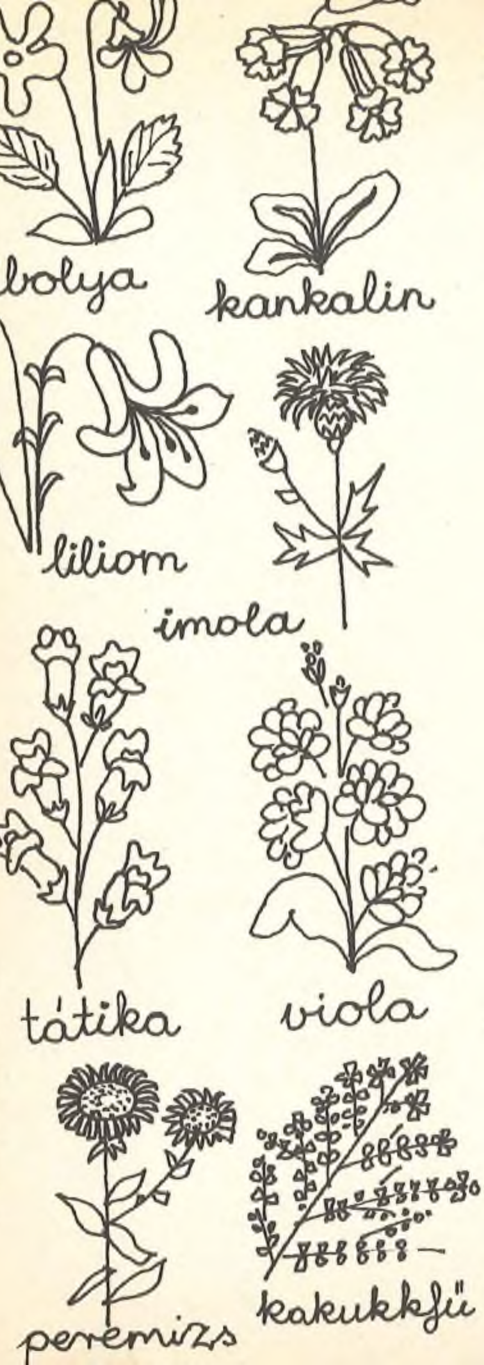
Játékszakértő: Dr. Páli Judit

Medve várja,
Medve várja,
Kisült-e a cipó
Kisült-e a cipó.

Tyúk a cipót
Csipegeti,
Hangya morzsát szedi,
Hangya morzsát szedi.

Grafika: RÁKOSY ANIKÓ

SZEPESI ATTILA:

Réti dal

Megy a dongó iskolába,
vadvirágról vadvirágra:
kankalinról ibolyára,
kakukkfűről
tátikára.

Megy a szöcske réti bálba,
vadvirágról vadvirágra:
peremizsről imolára,
liliomról
violára.

***Melyik virág hiányzik a rétről?
Küldd be a megfejtést,
írd meg hány éves vagy!***

Rák és mász

Egyszer volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl, még az Óperenciás-tengeren is túl, volt egy papné, s annak egy szolgálója. Egyszer a papné elküldi a szolgálót:

— Vidd el a tálakat, tányérokat, lábosokat, s mosd meg!

Elmegy a szolgáló, mosogatja az edényeket, s hát egyszerre csak mászik ki a vízből egy rák, egyenesen a leány felé. Hej, istenem, nagyot sikoltott a szolgáló, mert — akár hiszitek, akár nem — ő még világéletében rákot nem látott.

Éppen arra megy egy huszár, s kérdi a szolgálót:?

— Hát maga miért sikoltozik, húgomasszony?

— Jaj, hogyne sikoltoznám, vitéz uram, nézzen csak ide, ugyan mi az isten csudája lehet ez?

— E' bizony rák, húgomasszony.

— Hát hogy volna ez rák — mondja a leány —, hiszen ez mász.

— Bizony mondom, hogy rák.

Ez bizony, Krisztus úgy segéljen, mász.

— Ejnye, ejnye, húgomasszony, már hogy mondhat olyant, mikor ez rák?

— Mát maga, uram, miféle lélekkel mondhatja, hogy rák, mikor ez mász?

— Hát maga, húgomasszony, miféle lélekkel mondhatja, hogy mász mikor rák?

— De már én sem vak, sem bolond nem vagyok — mondja a szolgáló —, jól látom én, hogy mász!

— No, maga se nem bolond, se nem vak, én sem vagyok bolond, sem vak. Mondom, kutyateremtette, hogy rák!

Hej, megharagszik a szolgáló. Nagy mérgesen felkapja, ami edény volt a víz partján, földhöz vagdalja, hogy ezer darabra törik valamennyi, s elkezd átkozódni:

Az isten engem ilyen diribdarabra törjön, hogyha nem mász!

Grafika: SOMORJAI ÉVA

Hány edény cserepeit látod a képen?
Küldd be a megoldást,
írd meg, hány éves vagy!

Grafika: REICH KÁROLY

KÁNYÁDI SÁNDOR

Nyárutó

Langyos a Küküllő;
vize mint a vászon,
egy nagy szövőszéken
fordul át a gáton.

Lenn a gát alatt az
ezüst zubogóban
fürdik az arany nap,
most van lenyugvóban.

S még lennebb növekvő
árnyukkal a fűzfák
a lassuló folyót
át meg átalússzák.

Ott egy kislegény is
prüszkölő lovával —
úsztat a Küküllőn
ő is át meg átal.

Maradna még a nap,
de nőnek az árnyak;
kár, hogy nemsokára
vége lesz a nyárnak.